

gere tilbage med Hensyn til Dyrkning af Havesager og Frugt end Befolkningen mange andre Steder i Landet. Aarsagen dertil er sikkert ikke, at Befolkningen i Nordjylland har mindre Interesse for Havebrug eller er mindre dygtig, langtfra, men der er store Vanskeligheder at kæmpe med deroppe, særlig dem, der beror paa de klimatiske Forhold. Den Naturfjende, man i det nordlige Midtjylland overfor Dyrkning af Havesager særlig har at kæmpe med, er Nattefrosten. Intet Sted i Landet er den saa haard og kan strække sig saa langt ud paa Foraaret som heroppe, den kan blive ved hele Maj Maaned, ja endda ind i Juni, og den kan ikke alene være skadelig, men for visse Havesager, særlig Frugt, kan den være helt ødelæggende. Trods de mindre gunstige Naturforhold kan der alligevel i det nordlige Midtjylland avles baade Køkkenurter og Frugt, blot de rigtige Arter bliver valgt, og man sørger for sund Jord og Læ. Man vil derfor kunne forstaa, at netop der er Pladsen for en Havebrugsstation. Jeg skal ogsaa gøre opmærksom paa, at Statens Planteavlsudvalg netop har udset Svenstrupgaard ved Hornum som en Ejendom, der egnede sig fortrinligt til Formaålet. Det er en Ejendom med udmærket Jord, der er fortrinlig egnet til Forsøgsbrug. Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at det er meget tvivlsomt, om denne vel-egnede Ejendom overhovedet kan faas til næste Aar.

Jeg skal slutte mine Udtalelser om denne Sag med at henstille til Ministeren, at der bliver gjort Skridt til, at Stationen ved Hornum bliver optaget saa snart som muligt, helst allerede til næste Aar. Bevillingen til dette Formaal bliver nu ved, at Bevillingen til Hornum Station er udgaaet, formindsket med 4,900 Kr. og bliver derefter 22,217 Kr. Hertil kommer 800 Kr. og 1,800 Kr., saa at den bliver i alt 24,817 Kr. Naar man nu regner med det Beløb, der kan inddrages af den nuværende Havebrugsbevilling, i alt 15,400 Kr., bliver Merudgiften for det kommende Aar 9,417 Kr.

Ændringsforslagene Nr. 106 og 107 angaar ogsaa et ret vigtigt Spørgsmaal, nemlig Ansættelse af en Landbrugskonsulent i Rusland. Opgaven for en saadan Konsulent skulde særlig være at søge at skaffe os Eksport af visse Frøsorter, f. Eks. Kaalroe-, Turnips-, og Græsfrø, samt ligeledes undersøge forskellige Forhold vedrørende Avlen af Kløverfrø i Rusland, saa at vi kunde faa paalidelige Oplysninger

om, hvor det bedste Kløverfrø avles. Til- lige skulde han undersøge, om der i Rusland var Mulighed for et Marked for vore Avlsdyr. Bestyreren af „Dansk Frøkontrol“ Dorph-Petersen i Forening med forhenværende Godsinspektør i Rusland N. O. Nielsen har i afvigte Sommer med Statsunderstøttelse foretaget en Rejse i Rusland for at undersøge Forholdene baade med Hensyn til Eksport af Avlsfrø fra Danmark og med Hensyn til Udførsel fra Rusland af Kløverfrø til Danmark. Rejsen er foretaget i de russiske Østersøprovinser samt i den centrale og sydvestlige Del af Rusland. Det menes, at der efter Krigen vil være Mulighed for en livlig Handel med Rusland. Det er der meget, der taler for. Man vil altsaa se, at Opgaven for en saadan Konsulent kan blive meget vidtgaende og mangesidig. Det er ogsaa muligt, at den kan faa stor Betydning, navnlig naar det kunde lykkes at faa en dygtig Mand til Stillingen, thi der er meget, der kan tyde paa, at der efter Krigen vil blive et stort Opsving i mange Retninger i Rusland. Imidlertid har jeg den Opfattelse, at vi ikke skal vente os ret meget med Hensyn til Eksport af Frø fra Danmark til Rusland. Jeg er tilbøjelig til at tro, at der allerede nu avles saa meget Frø her i Landet, at det for mange ikke er lønnende, og da der sikkert ogsaa i Rusland er bedre Betingelser for de Frøsorter, vi her hjemme avler, vil det vist blive ret vanskeligt med Fordel at sælge Frø til Rusland. Derimod ser jeg en langt større Betydning i, at det skulde lykkes at faa et Marked for Salg af Avlsdyr, baade Heste og Kreaturer, i Rusland, og efter Krigen vil der sandsynligvis i saa Henseende blive stor Efterspørgsel. Jeg vil derfor meget henstille til Ministeren at drage Omsorg for, at den Mand, der kommer derover, har Forstaaelse af netop den Sag. Vedkommende Konsulents Løn er foreslaaet at skulle være 8,000 Kr. og 4,000 Kr. til Kontorhold og Rejseudgifter. Lønnen er ikke for stor, tværtimod, jeg er tilbøjelig til at tro, at den skulde være større, for en saadan Mand skal selvfølgelig være i Stand til at repræsentere i enhver Henseende. Det er nemlig Forudsætningen, at Konsulenten skal have Bopæl enten i Moskva eller Riga.

Til Slutning vil jeg under Henvisning til de Forhandlinger, der fandt Sted her ved anden Behandling, tillade mig at spørge Ministeren, om der er foretaget noget med Hensyn til Ansættelsen af en Landbrugs-handelskonsulent i Hamborg. Jeg gaar